

[Formanden.]

Første behandling af forslag til lov om ændringer i folkeforsikringsloven om forhøjelse af grundbeløbene til rentemodtagere m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3241; fremsættelsen findes i tidenden sp. 232).

Lovforslagene sættes til forhandling.

Socialministeren (Strøm): Det forslag til lov om ændringer i folkeforsikringsloven, der er fremsat af de ærede medlemmer fru Ragnhild Andersen, hr. Alfred Jensen og hr. Aksel Larsen, går jo ud på, at der gennemføres en generel forhøjelse af grundbeløbene for alders- og invaliderentemodtagere fra 1. januar 1951, og at renten reguleres to gange om året, 1. april og 1. oktober. Sidst, der gennemførtes en generel forbedring for alders- og invaliderentemodtagerne, var 1. april 1948. Da blev grundbeløbene forhøjet, rentetillæg blev indført, brændsels-, beklædnings- og ægteskabstillæg forøget, ligesom kommunerne fik større beløb til rådighed for hjælp i de enkelte tilfælde. De ændringer, der således gennemførtes i 1948, betød en reel forbedring af alders- og invaliderentemodtagernes kår til et samlet beløb af 50 mill. kr. årlig, det vil altså sige udover, hvad der var en følge af prisreguleringsbestemmelserne. Uanset at det således i 1948 lykkedes at tilvejebringe disse forbedringer, er det klart, at man til stadighed må have opmærksomheden henvendt på, om der foreligger muligheder for en yderligere forbedring af rentemodtagernes kår. Jeg mener dog ikke, jeg tager fejl, når jeg ikke i dag skønner, at der foreligger sådanne muligheder.

Forsåvidt angår lovforslagets bestemmelse om, at renten reguleres to gange hvert år, vil jeg gerne bemærke, at vi af hensyn til kommunerne har været tilbageholdende med at foreslå renten ændret mere end en gang hvert år. Det skulle efter min opfattelse heller ikke være nødvendigt at regulere hyppigere under forudsætning af, at prisbevægelsen ikke viser for store svingninger. Er dette imidlertid tilfældet, er jeg af den opfattelse, at det er en retfærdighedshandling at bistå rentemodtagerne i den periode, der kommer til at gå, inden prisudsvinget afspejler sig i en forhøjelse af renten. I overensstemmelse hermed har jeg derfor stillet forslag om en ekstraordinær ydelse til rentemodtagerne for indeværende finansår, et forslag, som nu er til behandling i det høje ting, og som jeg håber vil vinde tilslutning i tinget.

Kaj Andresen: Jeg vil gerne takke den højtærede socialminister, fordi han så hurtigt, som det har været muligt, har fremsat det lovforslag om et eengangstillæg til rentemodtagerne, der her er til behandling.

Allerede i foråret, da renten i henhold til folkeforsikringslovens § 85 reguleredes på grundlag af januarpristallet, bebudede ministeren, at han ville lade undersøge, hvilke virkninger en beregning på grundlag af aprilpristallet ville medføre, og derefter udarbejde et lovforslag om et ekstraordinært tillæg. Dette løfte har den højtærede socialminister nu holdt, og mit parti tilsiger sin støtte til en hurtig gennemførelse af lovforslaget.

Det kan ikke nægtes, at den årlige regulering, der efter § 85 finder sted på grundlag af januarpristallet, virker utilfredsstillende i perioder med stadig stigende pristal. Når man betænker, at januarpristallet fastsættes efter de forud eksisterende priser, og at reguleringen af renten først finder sted pr. 1. april og gælder til 1. april det følgende år, altså omtrent halvandet år efter, er det givet, at betydelige prisændringer i den mellemliggende tid kan have reduceret rentens værdi. Man ser f. eks., hvordan i indeværende år pristallet allerede pr. 1. april, da renten blev reguleret, var steget med 7 points, og selvom man med loven i hånd kan sige, at sådan er nu engang reglerne, må det føles uretfærdigt, om der ikke gives dækning for de på regulerings-tidspunktet konstaterede prisstigninger. Det sker imidlertid gennem det foreliggende lovforslag om et ekstraordinært tillæg. Det betyder, at man opretholder det grundlag for renten, der indeholdes i folkeforsikringsloven efter den sidste revision i december 1947.

Den tanke kunne være nærliggende, når man nu, som det også har været tilfældet i de senere år, yder et eengangstillæg, at ændre § 85, således at reguleringen fandt sted to eller eventuelt flere gange om året. Det kommunistiske parti har stillet forslag herom i det lovforslag om ændringer i folkeforsikringsloven, som vi også behandler i dag. Der er i og for sig ikke noget nyt i dette lovforslag; ved udvalgsbehandlinger af tidligere lovforslag af samme art som det, der foreligger her, har man drøftet en sådan mulighed. Men flere reguleringer pr. år vil jo betyde et overordentlig stort ekstraarbejde for kommunerne, idet grundlaget for hver enkelt rentemodtagers rentetildeling skal udregnes hver gang. I modsætning hertil vil beregningen af eengangstillæggene, enten de består af faste beløb, som det tidligere har været tilfældet, eller